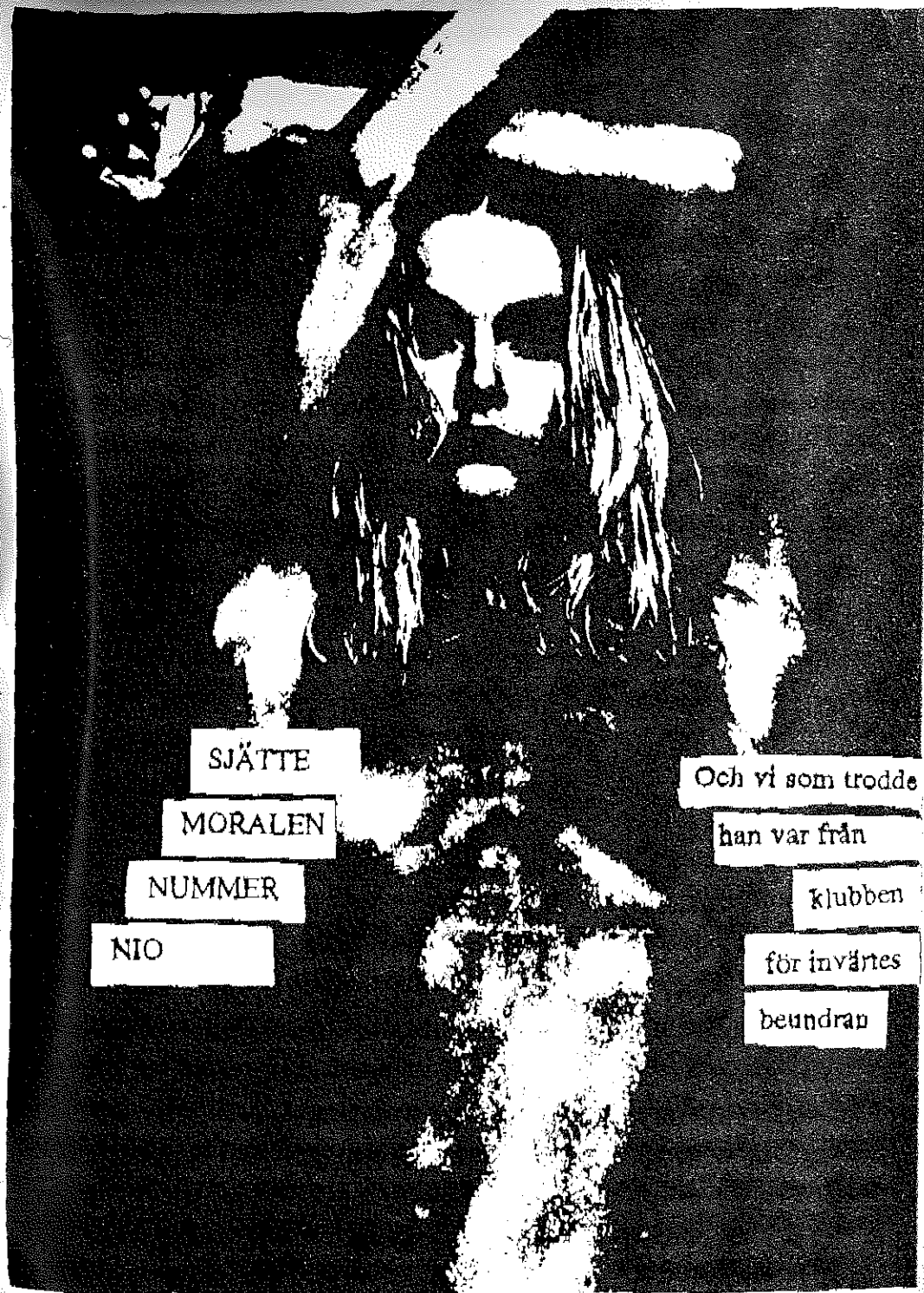
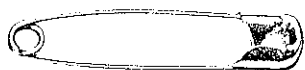

-Här ni Greve Hamilton på burk?
-Ja.
-Men, släpp för fan ut honom då!

EN TYSK, ENGELSK, FRANSK,
ITALIENSK, SPANSK, TJECKISK
OCH HOLLANDSK UPPLAGA AV
FORELIGGANDE VERK HAVA
UTKOMMIT PÅ SAMMA FORLAG.

EFTERTRYCK FORBJUDES

ALLA RÄTTIGHETER ANGÅENDE ÖVERSÄTTNING TILL FRAMMANDE
SPRÅK FORBEHÅLLES

Noef.
Moralen har nu nått sin nionde krets.
Död åt femte Etiken!

Sjätte Moralen #9
I en evig, linjär, talföljd ges Sjätte Moralen ut.
1, 2, 3.. mot vad? Mot oändlighetens totala
kulturupplevelse? Den estetiska orgasmen
förverkligad av ett kulturfanzine från Degerfors,
Värmland, Världen?

Tänk...

Vi når aldrig fram, aldrig kommer målet att ligga
bakom oss. Lidande blir aldrig leda.

Välkommen till Sjätte Moralen nr 9.
Hoppas att det passar!

Sjätte Moralen ges ut av DAKF, Degerfors AlternativKulturFörening. Ansvarig
utgivare är Niklas Björnberg. Utgivningsort är Degerfors. Utgivningsdatum
för nummer nio är 9/7 1995.

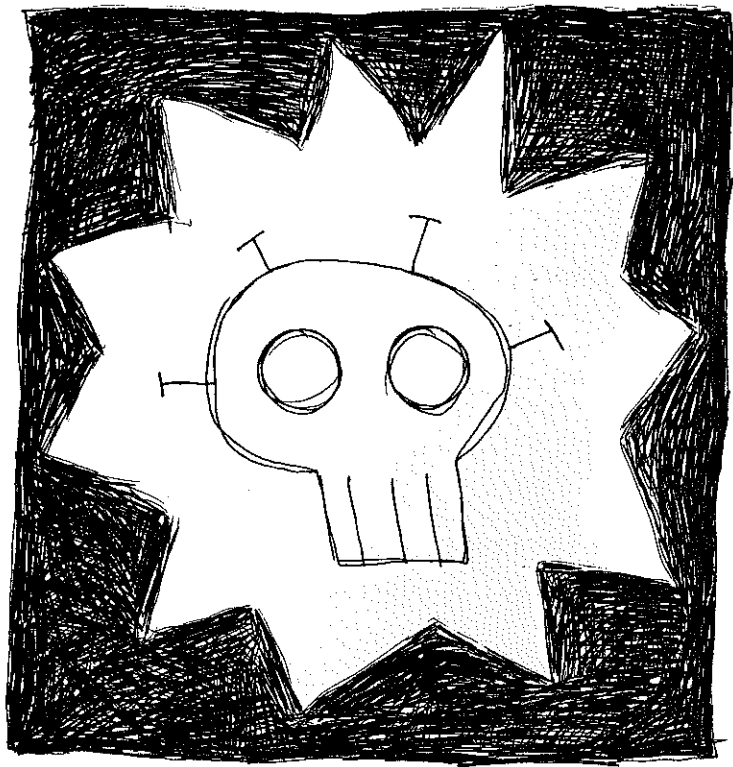
Prenumeration: 40:- /fem nummer. Pg. 382919-9. UV.

Lösnummerpris: 8 kronor.

Medarbetare i detta nummer: Tobias Stål, Martin Nordblad, Anna-Maria
Pettersson, Sebastian Thorstensson, Niklas Björnberg, Maria Moberg, Pia
Johansson, Jonas Löf, Rikard Friberg, Magnus Svensson, Erik Stormark,
Karolin Fredriksson, Robert Eriksson, Anna-Sofia Pettersson, Andreas
Ingefjord, Kristina Rydholm

I övrigt är, är tystnad.
Skapandet är krabbkryddad vitfisk.

Men morfar kunde, minsann.

Notera det tätt fördelade men ändå perfekt balanserade samspelet mellan den expressiva linjen och den organiska helheten - hur en djupt gående enhetlighet uppnåtts genom öppet lyriska variationer i struktur och gråskala - därmed får den spontana, plastiska definitionen en tredimensionell form.

SJÄLVKLART ATT KNULLA!

Angående en artikel i Femte Etiken (Varför är det så mycket sex?), jag skulle vilja belysa saken från en annan synvinkel. Det är väl självklart att man blir tillsammans för att knulla! Även om man själv inte har det som primärt mål, så går det inte att komma ifrån att det står skrivet i våra gener; Träffa motsatt kön, fortplanta sig, och för artens gener vidare. Detta för att inte dö ut. Karlar/pojkars sexdrift torde heller inte förefalla särskilt konstigt på något vis, särskilt inte om vi jämför med andra djurarter; hanarna parar så många honor som möjligt för att föra vidare sina gener (casanovafasoner för människor så att säga). I naturen är det den starkaste som får para sig med honorna, och ur människosynpunkt kanske man kan se det så att flickorna väljer den som är snyggast / snällast / coolest / super mest etc, vem vet vilka konstiga kemiska reaktioner som sker i skallen.

Levnadskamrat säger du, jo det är klart att dagens stadsmänniska kan känna sig lite ensam, människan var ju trots allt ett flockdjur från början.

Nåväl, det här är bara ett sätt att se på saken.

Sebastian

Har du synpunkter? Skriv då till Sjätte Moralen!

Klockan hade varit nästan fem när jag lämnade basen i sitt ställ för någon timmes välbehövlig vila. Mina stackars händer värkte. Tidningen hade kommit. Jag ögnade igenom A- och B-delen och gick sedan och lade mig. Jag hade under ett par dagar vårdnaden av min mors hund, en ung tik av okänd ras som just genomled sitt livs första löpning. menstruation. Min etta liknade därför en slaktbod och min säng, som hon nödgat skulle ligga i, såg mest ut som en slaktbänk. Det var svårt att somna, jag låg och funderade. Min flickvän hade gjort slut för två veckor sedan. Jag tänkte på henne, jag måste skicka iväg brevet. 8:14, enligt min inte helt rättgående klockradio, väcktes jag ur min oroliga sömn av en granne som påpekade att mina nycklar glömts i dörren. Tack. Jag kokade kaffe. Det är ensamt. Jag drack kaffe, ensam. Jag kokade havregrynsgröt. Jag åt havregrynsgröt. Jag hade ingen mjölk. Havregrynsgröt utan mjölk smakar ganska torrt. Jag drack vatten. Jag läste DN igen, mer noggrant. Sedan läste jag stycket om nervsystemets funktion i biologiboken, Biologi N3 heter den, Bonniers förlag. Jag började diska. Hon var duktig på att diska, bättre än mig i alla fall, jag är jävligt ineffektiv i köket.

Efter tionyhetererna så gick jag och handlade. Jag köpte ett paket Ekebymjölk (KRAV), kooperationens margarin och en ny diskborste (lyx). Jag fick 6:50 tillbaka av kassörskan (hon som jobbade i brukshallen förut, hon känner igen mig). När jag kom hem lade jag dem i min sparbössa, ett tomt korngrynspaket som står på fläkten. Jag har nästan tjugo kronor där. Det är en grundplåt till en planerad resa med transsibiriska järnvägen. Jag tog med mig Valla, tiken, på en promenad. Det tyckte hon väl var kul. Hundar tycker att det är kul. Hundar tycker att allt är kul (dumma djur). Vi gick över Ramshöjden till Degernäs. Knappt hade vi kommit hem innan det blev mig uppenbart att hundjävulen inte hade rastat sig. Menstruationsblodet blandades ut med hundpiss på köksgolvet. Jag satte mig att spela bas, Bachinventionerna med slapt teknik, mina fingrar blödde. Sedan övade jag på några basgångar. Det är väldigt stökigt i min etta nu. Det är inte alls bra, men varför städa? Jag läste DN-debatt. De tyckte att SAP borde samarbeta med folkpartiet istället för Centern. Center ansågs opålitliga. Är inte alla partier opålitliga?

Jag tog hunden med mig och körde in till Karlskoga, först till skolan, där hämtade jag ett fax från ELFA och pratade lite med städerskorna, vaktmästaren och expeditionspersonalen. Sedan åkte jag till Kungsteatern. På väg tillbaka till Degerfors så började bensinen-är-slutlampan lysa mig i ögonen. Jag körde Kosi'avägen. Jag såg hennes hus.

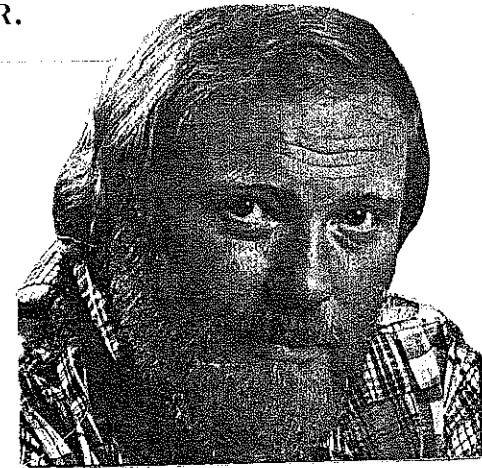
Posten hade kommit, räkningar. Norrskensflamman, Hyresgästföreningen och bostadsförmedlingen. Allt på en dag. Nåja, skit i det mesta. Förut så fick jag brev från henne. Det är slut nu. Helvet!

Jag kokade ett paket nudlar. Det var inge gott alls, och inte blev man mätt heller. Hemma hos henne åt jag rådjursadel en gång. En gång fick jag skinkpaj och en gång stekte vi pannkakor, men det var ingen rolig gång.

Klockan var nästan ett nu. Jag läste lite i en bok, Äcklet, Sartre. Jag spelade lite bas. Jag pluggade lite biologi. Jag torkade upp på golvet. Jag läste ett halvt kapitel till i Äcklet. Jag tog en vända med hunden. Jag minns. Jag tänker på henne. Jag funderar. Jag förbannar. Jag avskyr mig. Allt är så jävla tomt. Jag gav hunden nytt vatten. Fan vad jag saknar flickan.

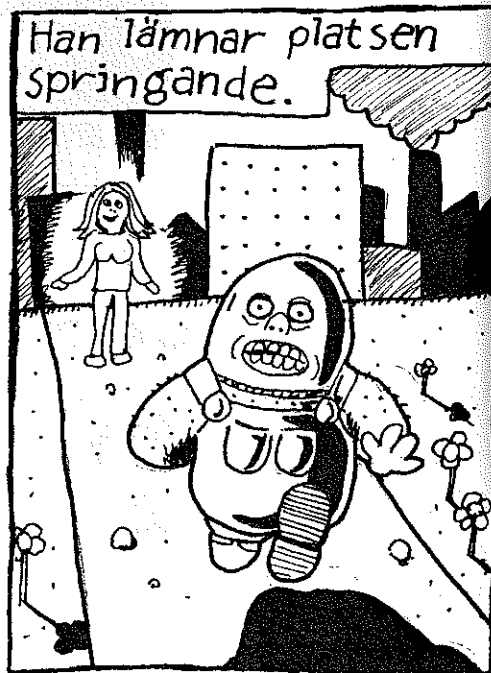
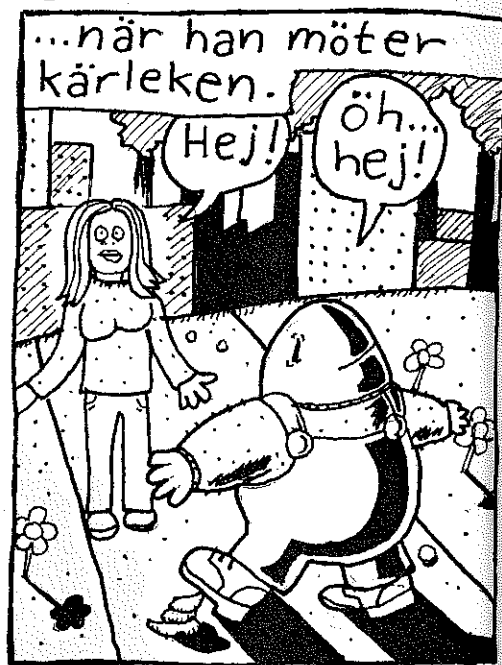
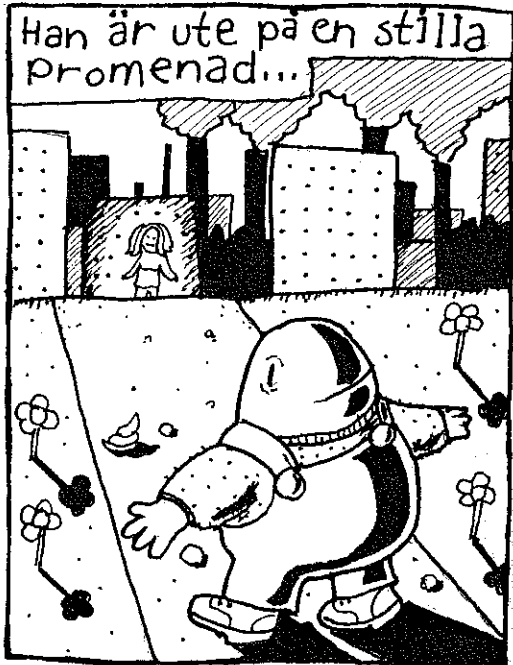
Klimakterieböna

TUSENFALDIGT GNAT, TJAT, PRAT. UUUJUJE
DITEN OCH DATTEN, VÄRLDENS UNDERGÅNG =
ODISK, EJSTÄDAT RUM, BLAHA; ÄTA GRÖNSAK.
GNÄLLIGA DÖRRAR KAN MAN SMÖRJA. TJOFFLÖJT,
KRISLÄGE VA? BARNODÅGOR, STÄLLER TILL
BESVÄR.

"KULTURMINISTER FICK
JAG BLI, KULTUREN
SKITER DOM JU I"
(LARSWERNER)

"Kärlek vid första ögon-kastet"

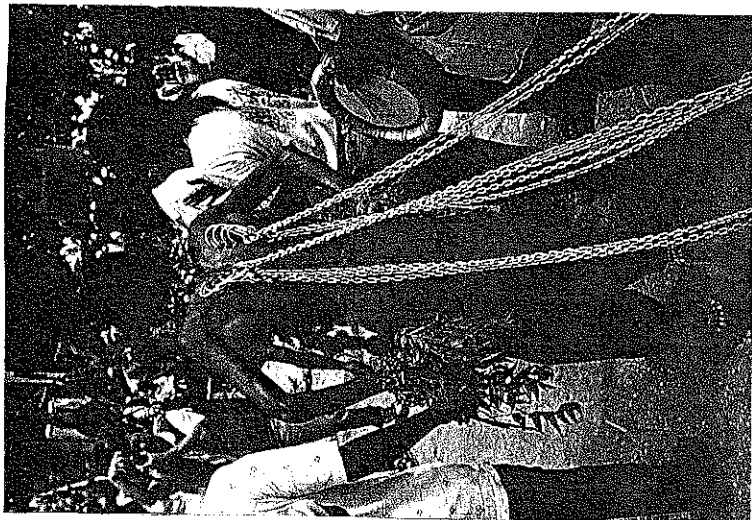
av magnus svensson.

Oberoende av medfödda kultur, miljö, historia, fri vilja + basbehov + förnuft enskilda människors Maslows ej värde egoist behovstrappa Sokrates & Peak- Olika kultur - olika sätt Platon experience att tillfredsställa behov övermedvetande

Förnuft Gud Mötet med Jesus begränsat - uppenbarelse, bön - ger insikt Guds tjänare Medvetande En religion - utgick från judendomen -> fri En kropp - fysiologiska behov frälsning - - Ande - personlighet, egentligt jag samvete Liv efter döden

Du fattar ju tåmejfan ingenting!

Och vad tänker och känner ni när ni betraktar bilden ovan?

3160

80 st karameller, varav 20 st svarta och 60 st vita

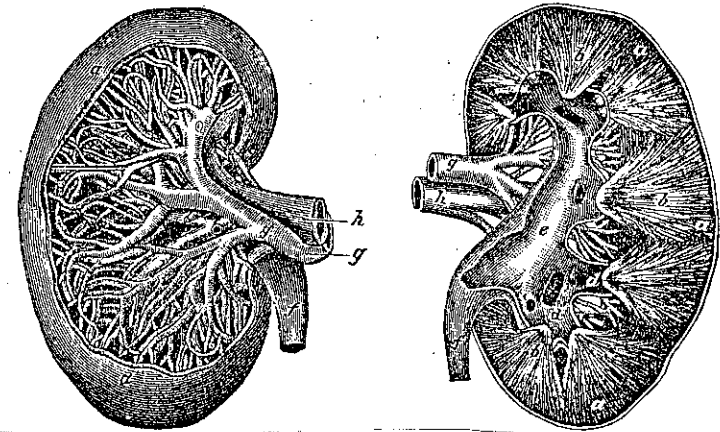
90 st kulor, varav 30 st svarta och 60 st vita

a) Tag en kula:

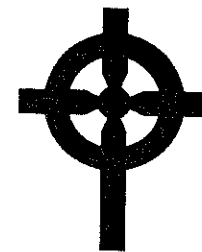
$$\frac{\text{Vit}}{\text{Total}} = \frac{60}{120} = \frac{1}{2}$$

b) Tag en kula till:

$$\frac{\text{Svart}}{\text{Total}} = \frac{20}{50} = \frac{2}{5}$$

Onde dy lite Mary simpla refused tå get upp in te morning. Father Callahan thought tis tå be tanks tå te influens IF som Vera evig spirats, which ha happened tå poses lite Marys body. Father Thomas agerad and thought it best tå perform som exorcism. Thomas livad ut hiss inner arge by whipping lite Mary, dressen in tigglts and high-heels. Everything as going Vera cell, ut suddenly te bisarre situation cape tå an ned Wien Mary got upp from herr bed and wanted tå practise som Vera advanced sex with father Callahan and father Thomas. Then they New herr obsession ha gode totala ut of kontroll, and Thore as nothing tå do abort it. Te following dy se as brunt as a witch.

TING ATT GLÄDJAS ÖVER

Det är vår
Solen skiner
Fåglarna kvittrar
Jag har vårkänslor
Jag är singel

Det är vår
Himlen är blå
Luften är varm
Jag har vårkänslor
Jag är inte singel

Det är vår
Jag tror mig ha upptäckt
det viktiga här i livet
Det var inte vad jag trodde
att det var

Det är vår
Vi har varit med i eu
i över tre månader nu och
tack vara det är det fred
(tänk på det)

TING ATT DEPPA ÖVER

Det är vår
Solen skiner
Fåglarna kvittrar
Jag har vårkänslor
Jag är singel

Det är vår
Himlen är blå
Luften är varm
Jag har vårkänslor
Jag är inte singel

Det är vår
Jag tror mig ha upptäckt
det viktiga här i livet
Det var inte vad jag trodde
att det var

Det är vår
På Nyheterna heter det inte
"högerextremister" längre
Det heter "skinnskallar"
(fast det är jag glad över)

MORGONFIKA SKÖRDAR NYA FRAMGÅNGAR!

Att proggen är på frammarsch bevisas av den nya alternativa musikrörelsens manifestationer, som här i Ulvåker.
Talkörer skallade: Morgonfika till eurovisionsschlagerfestivalen!
De samstämmiga talarna hyllade Degerforsproggarna.

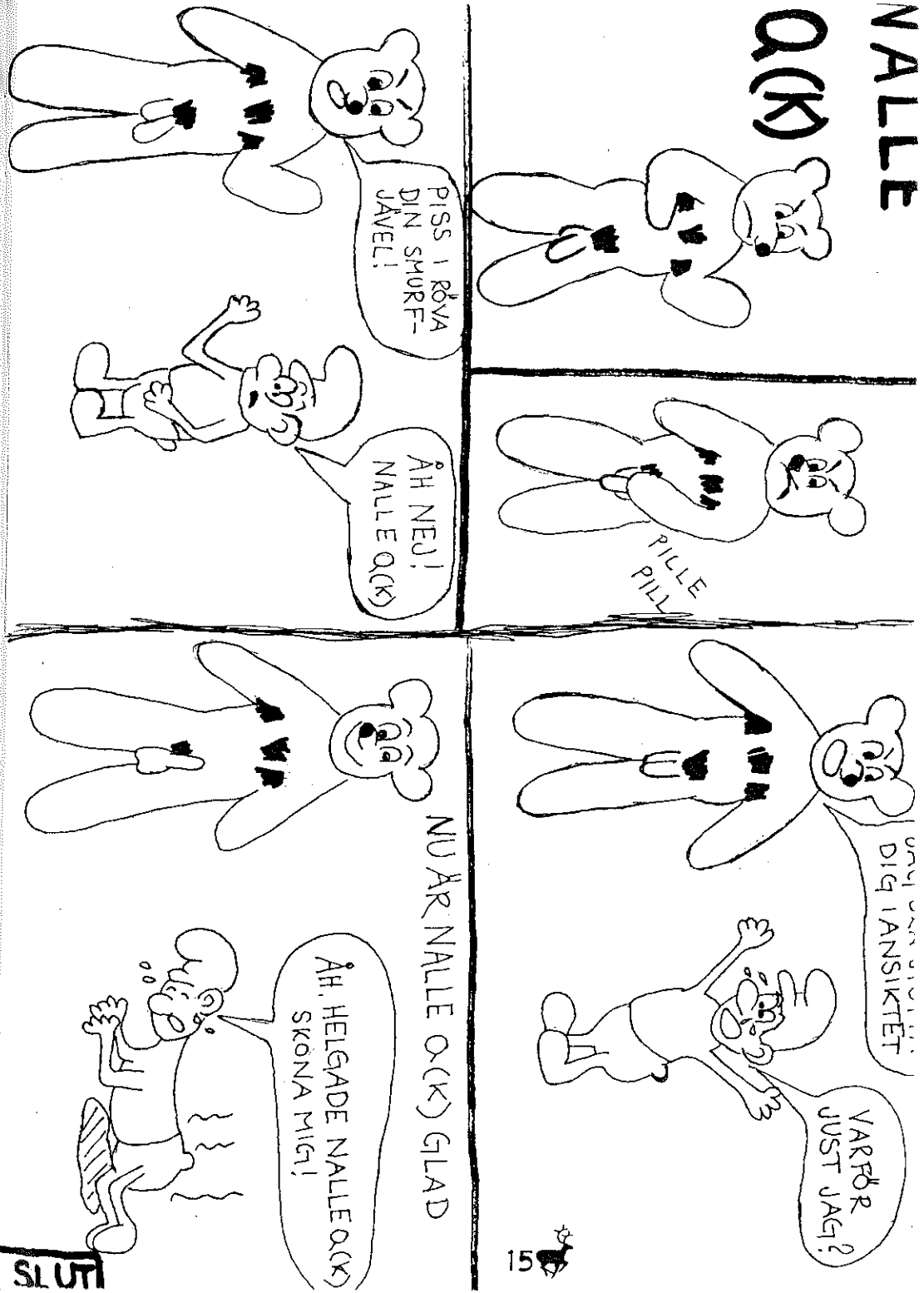
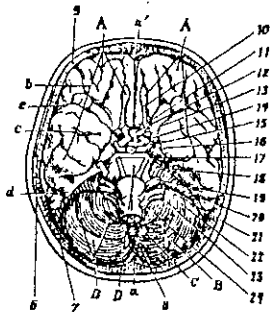

Varning!

Serien på följande sida har ej gjorts av någon vanligen förekommande Sjätte Moralenkreatör. Vissa i redaktionen håller den för "shåwi" och på andra vis värd att ta sin plats på dessa dyrbara sidor. Självt anser jag den dock endast vara ett bra exempel på att tecknaren - alternativt manusförfattaren - är själsligt omogen och på andra sätt okapabel att fungera normalt i samhället. Han/hon borde interneras på någon mörk plats, eller möjligen napalmbombas. Tyvärr vet ingen vem som gjort den, eller var personen ifråga bor, och därför kommer väl aldrig dessa intressanta förslag att omsättas i praktiken, men det är ju en fin tanke tycker jag.

Med vänliga hälsningar,
Niklas Björnberg
Ansvarig utgivare

P.S. Te på lördag, grabbar! D.S.

Schopenhauer och Buddha var ense: livet är ett lidande. All njutning resulterar till syvende och sist i smärta. Det fanns emellertid det varom Scopenhauer och Buddha inte visste och som totalt kullkastar deras idéer och gör livet till en synonym för lycka. Kan det verkligen vara så? Är det sant? Har förvirringen, lögnerna och längtan bytts i klarhet, ärlighet och fullkomlighet? Fan tro't!
Fan tro't!

...
Fan trodde't!

Vad skulle en så fantastisk människa se hos mig? Vad såg hon hos oärlig egocentriker med usla betyg, ett yttre som relativt höjer elefantmannens fysik till skyarna. Det måste ha varit ett missförstånd här. Något var fel. Det hände inte. Snart vaknade jag emellertid ur min drömverklighet, nu är mitt liv satt att motsvara min person och universum är åter i balans. HA, gudarna spelade mig ett spratt! Natten är ännu kallare om man en gång fått vila i värme.

*Blott i drömmar Olympen
stiger till dödliga ned.*

Stagnelius

Vissa lyckas med allt de tar sig före.
Är de lyckligare?
Är kanske kampen och arbetet
den högsta konsten.

Att fatta ett beslut är att sluta tänka.

ANDREAS IRATUS EST

-VARFÖR BRYR SIG ALLA?

JAG ÄR REDAN DÖD. TRO INTE ATT NI VINNER. JAG KOMMER
I EVIQHEIEN, EXISTERA MEDAN NI FALNA. JAG ÄR NU, DÅ,
SEDAN OCH ALDRIG MERA ALLTID JÄMT.

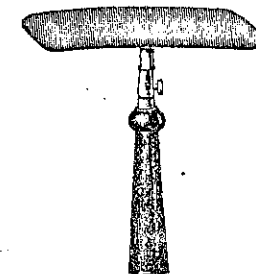
GIV MIG ETT OCH DET BLIVA MER.

LÅT MIG GE OCH NI SKA FÅ.

TA OCH NI FÅ GÅ.

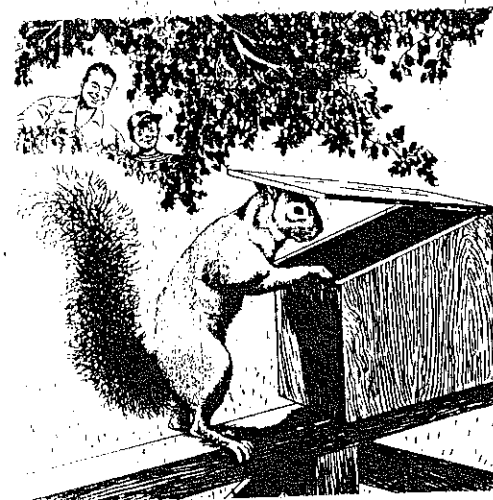
STÅ INTE HÄR OCH GLO!

FÖRSVINNI!

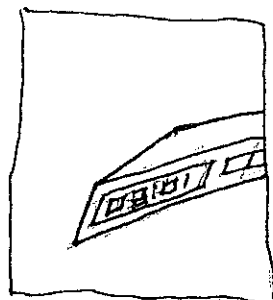
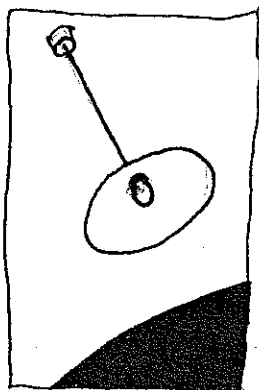

Plattelektrod

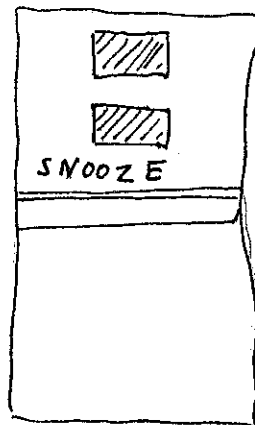
Ekorrar roar grannarnas barn genom att äta ur foderlåda

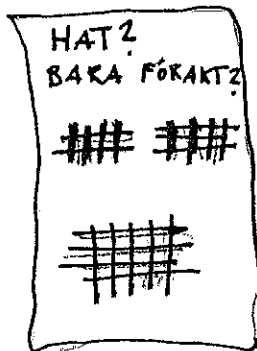
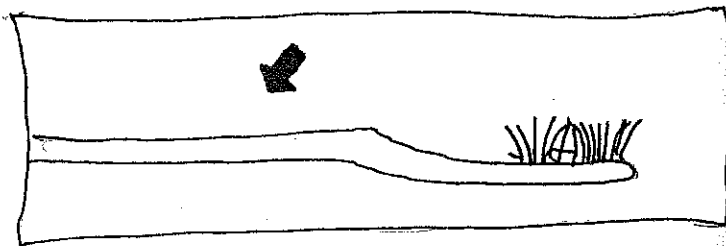
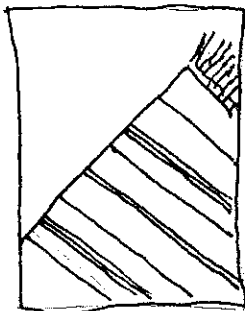
Förutom att fodret hålls torrt och skyddas från andra gnagare, erbjuder den här foderlådan med sitt gängjärnsförsedda lock timmar av underhållning, när man sitter och tittar på hur ekorrarna tar sig in till maten. Det är lätt att lära de flesta ekorrar att öppna locket, eftersom det skjuter ut över framkanten på lådan, så att de kan knuffa upp det och stoppa in huvudet. För att vänja djuren vid lådan fyller man den med endera skalade eller oskalade nötter, sätter upp locket ett par centimeter och strör litet nötter på marken nedanför lådan. När ekorrarna efter ett par dagar upptäckt det nya matstället, sätter man bara upp locket någon centimeter. En eller ett par dagar senare minskar man detta till en halv. Vid det laget har ekorrarna säkert lärt sig att knuffa upp locket med huvudet, och man kan ta bort mellanlägget.

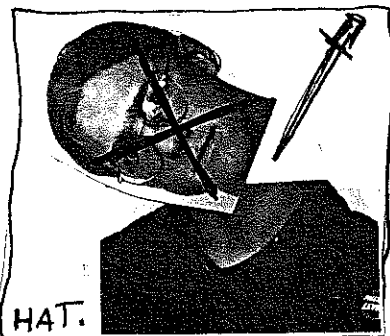
Det vackraste som finns, är att älska och att älskas...

...höra dig andas...
...kryper tätt intill...
KLOCKAN ÄR TRE, NYHETER FRÅN TT.
SERBINA STYRKOR VÄRMARSK...

FÖRAKT
FÖRAKT
FÖRAKT
FÖRAKT
FÖRAKT
Spegelbilden är äcklig.
HAT!

HAT.

SPÄNNANDE
FÖLJEDONS
I
VERKLIG
HETEN:
LIVET

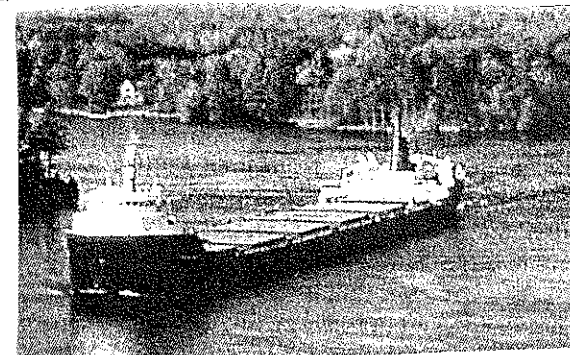
En humanists beklännelse : Akt III, Gamla skogen

Han väcktes av gryningens mild smekande solstrålar, slungade i hans blekgrå anlete - en blekgråhet skapad av evighetssömn och stadig huvudpina. Vaga minnen av purpurgyllene droppar och forna festers gamma kastades kaotiskt runt i hans sinne samtidigt som hans lungor efter korta kramper återtog sin uppgift att uppta livgivande syre. Han reste sig sakta från den bädd av enris och grålav på vilken han vilat och tittade sig omkring. Efter ett ögonblick, febrilt pusslande var alla tvivel angående var, när och hur undanröjda. Han log ett bittert leende.

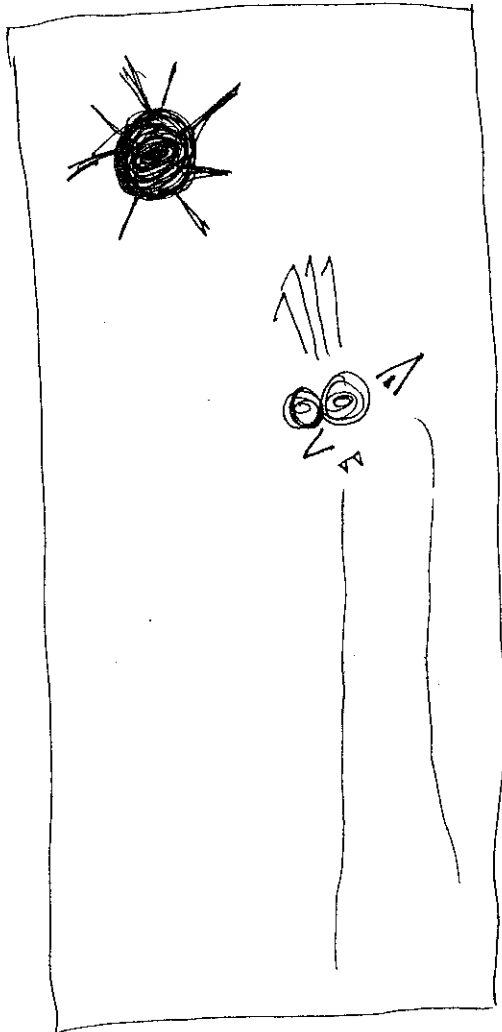
Han vandrade trekvarts evighet genom Gamla Skogen och satte sig sedan för att vila. Skogen var en lugn och fridfull plats för utmattade vandrare. En skog där träd och bäckar ännu inte somnat, där dimhöljda najader dansar i gryningen, där okända fabeldjur inhäberar fuktiga lyor och dunkla kojor och där människa enbart är en metafor för destruktiv egoism och häpnadsväckande okunskap.

Han fortsatte att sakta spankulera genom obanad mosskog och hälsade artigt på träd han mötte, ty han visste hur man ska uppföra sig i naturens riken. Då färden fortsatte i middagssolens värmande strålar infann sig plötsligt en obestämbär känsla av ofullständighet. Framför sig såg han nu en sorglig skepnad, sittande med daggvätt, tovtigt hår och med kinder randade av torkade tårar. Inget sades. Tystnaden bröts enbart av skogens sus och varelsers tisslanden, förtäljande rykten som ingen trodde på eller ville ens försöka förstå. Viskningar förtäljde att Hjortrongull ej längre på bara älvafötter sprang över Gamla skogens daggvåta ängar vid gryningstid för att väta sitt hår. Dunkla tisslanden bekräftade älvadrottningens flykt, ovädersmoln samt hjärtesorg. Okända tungor uttalade meningar såsom "Slockna såsom solen vid middagstid".

Medan han stirrade på den tystne sorgsne som tomt stirrade tillbaka, tycktes solens ljus mattas och gröna träd tycktes anta en mer dämpad färgton. Fåglars kvitter slutade klinga i dur och nya melodier i dyster moll hördes eka över trädens toppar. Han visste att det var dags att gå och han suddade hastigt ut den bild som i tjärnens blanka yta reflekterats. Han reste sig sakta och gick med tyngda steg ut i oändligheten med ett bittert leende. Han försvann.

Ett skepp kommer lastat med ägg.

I DEN VÄRLD VAMPIRENA
LEVER AV EN SVART
SOL.

The Sandman - Preludes and nocturnes.

The Sandman är inte bara huvudperson i en amerikansk godnattsaga utan även i en serie utgiven av DC. DC kanske ni tänker förundrat, de ger väl bara ut Stålmannen och andra dekadenta publikationer!? Passar det här verkligen i SM? Ni kan faktiskt vara lugna. Sandman är ingen superhjälteserie. Trots ett kort gästspel av JLA. Serien handlar om att Dream som sandmannen egentligen heter råkar ut för ett småjobbigt misstag. En sektledare vid namn Burgess (släkt med Anthony ?) försöker frambesvärja Dreams syster Death för att fånga henne. Genom att göra detta kan han förhindra att folk går och dör. Han misslyckas dock och det blir Dream som blir infångad. Han blir instängd i en glaskupa och ifråntagen sina verktyg: En hjälm, en rubin och den berömda påsen med sand som gett honom namnet Sandman. Dessa verktyg hamnar på olika platser runt om överallt under de sjuttio år som Dream sitter inspärrad. När han till slut kommit ut och hämnats på sina fängvaktare så beger han sig ut i världen för att hitta dessa verktyg. Men det är ju det som historien handlar om så det skall ni allt läsa själva tycker jag. Sandman är nämligen en mycket bra serie med vackra bilder och trevlig text. Det var förresten den här serien som fick mig att färga mitt hår svart, Dream är nämligen vackert blek och svarthårig och man vill ju se ut som en drömprins.

Rikard F.

"Aah, stå stilla, nu sitter den på ryggen"

Die gute alte Zeit

Veckans fråga

-Hur känns det nu då?

Björn (så dé så), Kristinehamn
-Jotack, det är bra; potatisen har just skjutit i höjden och kaninerna förökar sig som aldrig förr.

Berit Nordeke, Skellefteå
-Uhh. Jovesst. Fy fan va full ja é!
Hallå! Hallå! Köp en stork!

Alf Johansson, Eskilstuna
-Tja, solen skiner ju i alla fall.

Oskar Ohlsson, Skagerstrand
-En får ju vara glad att en lever åtminstone.

Ingerd Boll, Småland
-Jag tycker det känns fint, men man får ju komma ihåg att jag är gammal och antagligen snart ska dö.

Johan var sen. Inte överdrivet sen, dock. Han gick längs raderna av elevskåp i korridoren. Vid sin sida hade han Anna, hans klasskamrat sedan tre år tillbaka. De var på väg till biologilektionen, vilken leddes av magister Strömberg.

När Johan öppnade dörren till lektionssalen avbröts mumlet de hört där inifrån. Magister Strömberg tittade upp från den bok han höll i med ena handen. I den andra höll han en pekpinne, med vilken han pekade på olika bilder på tavlan medan han läste.

-Du är sen, Johan, sade han på sitt torra, snusförnuftiga sätt. Ytterligare en prick. Det var inte bra. Två till och du får kvarsittning.

-Anna då, hon är ju också sen? Ska inte hon också få en prick?
-Ja ja, eh ja. Anna, nästa gång måste du komma i tid, annars får jag nog tyvärr skriva upp dig.

Johan kände vreden välla upp inom sig. Det var alltid samma sak; tjejerna fick aldrig några prickar. Själv hade han dragit på sig både två och tre och fyra och fem. Så det räckte och blev över till kvarsittning.

Han ville ställa sig upp och skrika, men vad skulle det tjäna till?

Resten av dagen blev bara en grå sörja som han förgäves försökte kämpa sig upp ur. Det kändes därför som en lättnad när han vid dagens slut gick bort mot sin cykel för att åka hem.

Den natten grät han sig till sömns. Orättvisan gnagde på hans själ. Han visste inte om han skulle orka mer. Andra blev arga eller frustrerade. Johan kände bara hat.

KÖP GAMLA NUMMER!

Moralen är ju alltid lika bra.

Så även förr.

Ja...

Köp dig ett gammalt nummer.

Fem kronor.

Fem kronor, fem kronor, fem kronor...

Betala: Pg. 38 29 19 - 9

Jaaaa...

-Java, det ligger söderut.

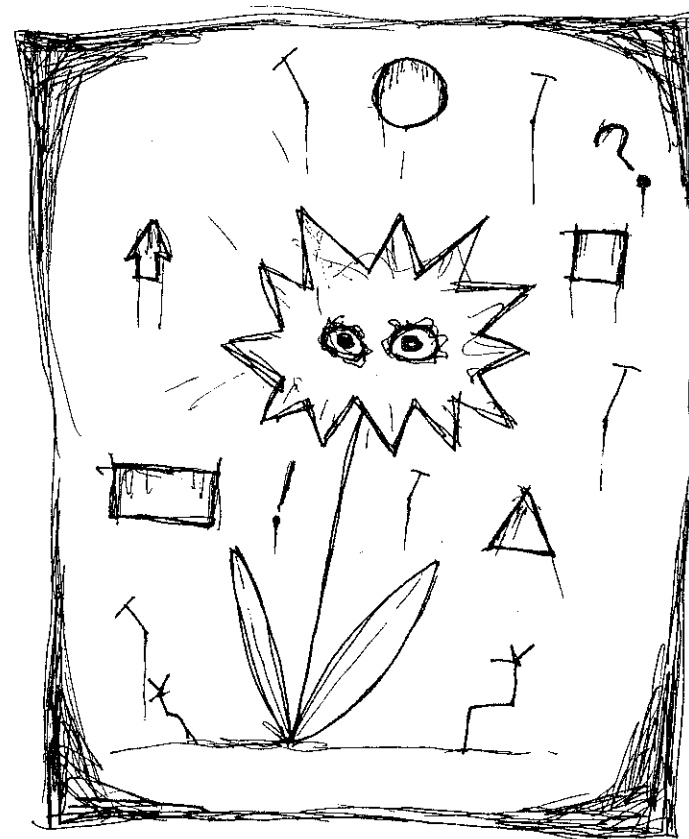
-Söderut! Precis som Ängelholm?

-Ja, precis som Ängelholm.

PIXY av Max Andersson.

PIXY är ett seriealbum fyllt av svart humor, levnadsglada aborterade foster och lyckade ordvitsar. Den handlar om Treo Radon och hans sambo Angina Pectoris. En dag när de idkar könsligt umgänge spricker deras p-dräkter och Angina blir gravid. Hon gör abort och allt är frid och fröjd tills Pixy som deras foster heter ringer från dödsriket och kräver att Angina läser för honom. Det är dock lite småjobbigt att läsa för Pixy eftersom han bla tycker väldigt mycket om Brott och straff. Angina säger till slut åt Treo att så här kan det inte vara, han måste resa till dödsriket och döda Pixy. Det är ju faktiskt hans tur nu, hon har ju redan gjort det en gång. Detta leder till allt möjligt och omöjligt som i alla fall jag gillar. TV-pogromer, björnklistersniffning och kalblodigt mord på vår skapare (som visar sig vara en korvkiosk). Både manuset och teckningarna i detta album är av yppersta kvalitet, vilket gör detta till ett väldigt läsvärt verk. Max Andersson till landslaget! Onga Reebok Autobahn. Rikard Friberg.

Förresten har han den där Max även gjort många trevliga filmer. Speciellt en som heter Spik-bebis. Se dem.

LIKT HAMMAR, FÖREKVT

En kvällsmats-dröm

av Magnus Svensson efter en idé av Niklas Björnberg

VINN VÅRT ROTERBARA DUBBELVYKORTSTÄLL!

A, Frank Gambal spelar på en...

1, ...ud

X, ...gammal rostig grej

2, ...Folkes gitarr

B, Ett dimackord är...

1, ...dyngmoll

X, ...dyngdur

2, ...dyngdyng, dingeling

C, Storfors...

1, ...finns

X, ...fanns

2, ...Sverker

Folke, skicka in din lösning till:

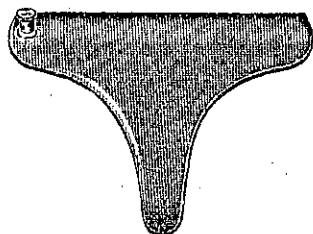
Sjätte Moralen

c/o DAKF

Bruksgården

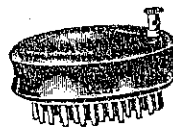
Krontorpsvägen 1

693 32 Degerfors

Underlivs-elektrod

Se ditt namn i Sjätte Moralen!!!

Borste med rörliga
metallborst

Yul Brunner

Henrik Svensson

(tack för festen, förresten)

Niklas Björnfjäll

Bill Gurka

Lone Hansen

Owe Ivarsson

Francois Pierre Guillaume Guizot

GRATTIS!!!

Nästa kväll hoppade han över ostmackan.

Runt omkring mig vatten. På bordet framför mig kvarlevorna av min mor. Jag är klädd i någon annans kläder. Varför vet jag inte. Det fanns en gång en mening. Inte längre.

Medelst kniv och gaffel skivar jag omsorgsfullt ett av min mors öron. Prydligt uppskuret ligger det på armlängds avstånd från min mun. Inom mig hör jag det fasande ljudet från mors kjolar som uppstod då hon svepte fram genom de många korridorerna i vårt hus. Hon var så god, min mor. Det är hon i och för sig fortfarande, men på ett helt annat sätt.

Jag sätter gaffeln i en bit öra och för den mot min mun, när jag plötsligt blir medveten om en stor gestalt vid min sida. Jag vrider långsamt på huvudet, för att inte bländas av solen. Min första tanke är att den varelse vars silhuett avtecknar sig mot det skarpa solljuset är en kanin. En väldig, rabiessmittad, svartögd kanin, men när mina ögon fokuserat sig ser jag att det inte är någon mindre än Arne Weise. Arne, men ändå inte. Weise, till tidens slut Konstigt nog blir jag inte ett dugg förvånad. Kanske har han alltid varit här?

Likt en väldig stenstod kommer han närmare. Jag ryser till lite. vet inte varför. Det är så mycket man inte vet. Han tornar upp sig framför mig och jag måste böja nacken för att kunna se hans ansikte. Ur en ficka som inte finns tar han upp en silvergaffel. Hur absurt det än kan låta får det mig att tänka på en av min fars älskarinnor. Hon kunde ligga begravd flera dagar under jorden och tänka, och när vi sedan grävde upp henne hade hon alltid tänkt ut en spännande historia som hon berättade för oss vid matbordet samma kväll. senare skulle det sägas att hon tog livet av sig med precis en sådan gaffel som Arne Weise nu håller i sin hand framför mig. jag vet inte hur det ligger till med den saken. Jag vågade aldrig fråga henne.

Han för gaffeln mot mitt vänstra öga. Jag blundar lätt, och känner tre andetag senare dess hårda tänder mot ögonlocket. Han trycker hårdare och hårdare, och plötsligt penetreras den tunna vägg som skyddar mitt sårbara öga av den obevekliga metallen. Gaffeln punkterar hornhinnan och fortsätter in i glaskroppen. Vätska tränger ut ur hålen och får mitt öga att tåras som det aldrig tårats förut. Gaffeln trycks djupare och djupare in i mitt huvud, och genom det blodröda kaos mitt vänstra öga förmedlar till min hjärnas

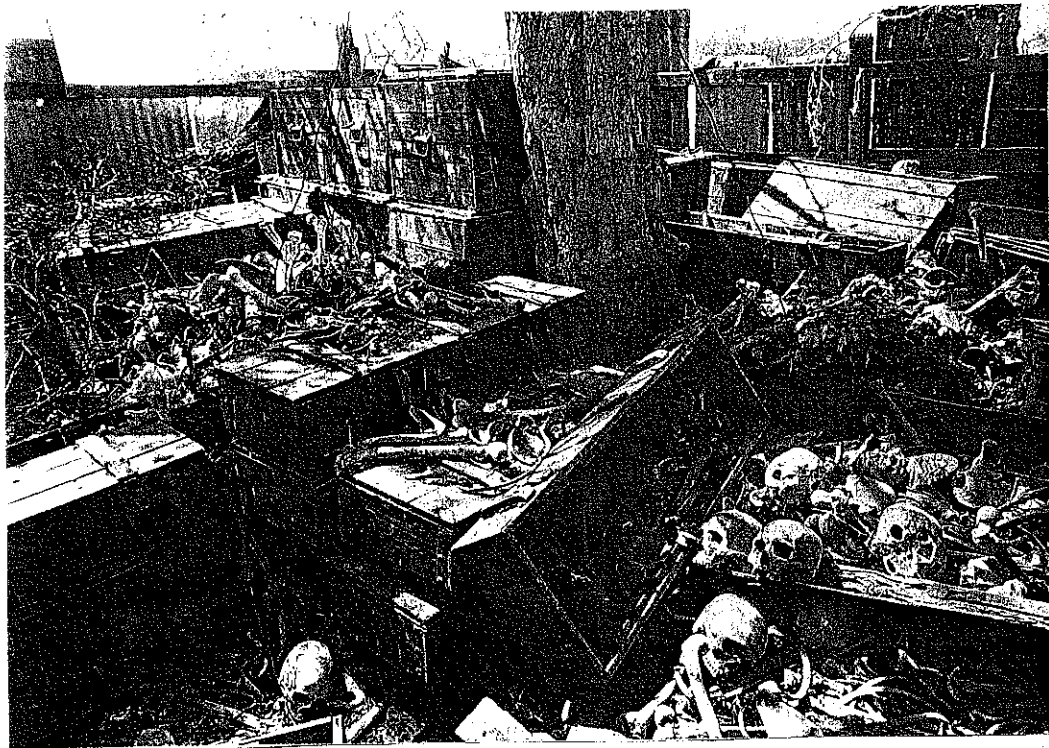
syncentrum kan jag med mitt högra öga se att Arne Weise ler. Jag omfamnar honom och vi kysser varandra hårt, hårt. I nästa sekund är han borta, och jag finner mig stå och krama mig själv. Underligt. Det är som om han aldrig varit här. det kanske han heller aldrig varit? Hur ska man någonsin kunna veta? Med blodet droppande från mitt massakrerade öga koncentrerar jag mig återigen på min måltid.

Min mor hade alltid lite knubbiga fingrar. Jag gnager köttet från dem en efter en och när bara vänster hands ring- och lillfinger återstår är jag faktiskt en aning mätt. jag slickar mig belåtet om munnen och upptäcker att min tunga blivit längre. Fascinerande. Jag beslutar mig för att undersöka detta och sträcker ut den i sin fulla längd. Remarkabelt. Nästan en meter. Jag sluter mitt fungerande öga och låter tungan bli min vägvisare. Det visuella har spelat ut sin roll och min tungas receptiva förmåga får bli min länk till omvärlden. Jag börjar mitt nya liv med att återupptäcka mitt eget ansikte. Jag utforskar öronen grundligt. Låter tungspetsen följa varenda vindling och varenda yta. Det kittlar. Min högra kind känns sträv och jag vet inte om det beror på mitt orakade tillstånd eller min tungas känslighet. Mitt högra ögonbryn känns buskigt. Blandningen av blod och vätska från mitt vänstra öga som rinner nerför min vänstra kind smakar som inget smakat förut. Intressant. Min haka känns även den väldigt sträv. Jag dirigerar min tunga in under tröjan för att smaka på min bröstorg. Jag låter den även kittla mina bröstvårtor. trevligt. Jag antar att om jag vore kvinna skulle mina bröstvårtor styvna nu. Jag är dock inte kvinna. Kanske någon gång, men inte nu.

Tre timmar senare har jag lekt färdigt. Det är snart natt. Jag stirrar oseende in i det ankommande mörkret. För längesedan hörs måsarna skräna vid havet. I framtiden exploderar kärnvapenstridsspetsarna ovanför Washingtons gator och ger invånarna en sista, dödlig solbränna innan de bränns bort för alltid tillsammans med resten av jorden. Allt medan de döendes gråt färger horisonten röd.

Jag ser en stjärna falla och önskar det vore höst snart. Men vem är jag att önska en sådan sak?

-Vad behövs det för att du ska tänka till?

Vi kan inte säga att vi inget vet, vårt massmediasamhälle
kablar blixtnabbt ut bilderna.

Vi kan inte komma och påstå att vi inget kan göra, ty det är
mänskligheten som själv ställt sig i sin situation och vi är
människorna, mänsklighetens innehåll.

Vi bara blundar. Spelar Bingolotto. Super. Hånglar. Glor på
hockey.

Som alltid så är den viktigaste frågan inte när, var eller hur.
Den viktigaste frågan är varför.

RISTA INTE,
MITT NAMN I STENEN
DEN MÖRKA NATTENS,
KÖLD ÄR HÄRD
KNIVARNA GLITTRAR,
I MÄNSKENSNATT
DEN MÖRKA NATTENS,
KÖLD ÄR HÄRD
RISTA INTE,
MITT NAMN I STENEN

En humanist berättar amsagor : Akt 1

Tanig skepnad syns sitta putsande rostig, naggad lie. Tovigt, smutsvitt hår hänger i stripor längs nackes bleka hud. Gammal och tård han är. Mörk plågnad bär spår av tidens tand och läderkängans tåparti gapar som hungrigt gäddgap, smutsig tå sticker oblygt ut. Ensamhet. Brynsten raspar taktfast mot lies rostiga egg, bryter rådande gravkummeltystnad. Benig arm sträcks plötsligt ut och vänder på timglas vars sand runnit ner. Gravkummeltystnad bryts återigen brutalt av brynstens raspande. Tidsrymd jämförbar med evigheten förflyter under monotont raspljud. Lie läggs bort och skepnad reser sig. Går fram mot fönstret för att blicka ut över domäner fyllda av dödsdömda individer stående i jämna led. Vetskap om att tid är mogen och lie brynad, tystnad. Senig gestalt vilar trött lekamen inför morgondagens liegöra. Arbete att sköta, nu som i urminnes tid.

Han ler. Han heter Erik Svensson och är jordbonde i Slikmätta socken, skåne 1870. Han har inte tvättat sig idag och han bär mest sina slitna arbetskläder. I morgon är tiden mogen för att skörda vetet. Han mår efter omständigheterna mycket bra.

-Uj, uj. Arvika -94, fan va full ja va.

De målade männens dans

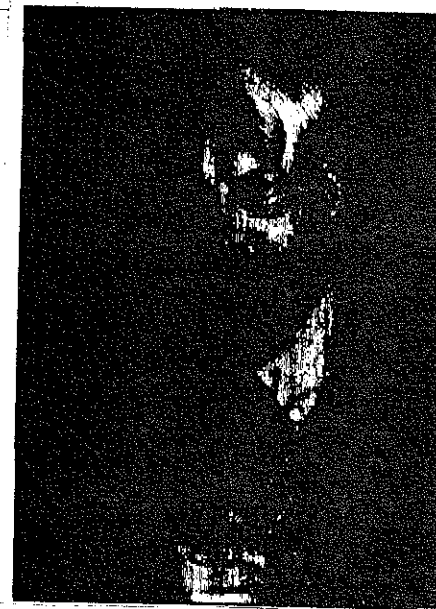
De målade männen dansar, en vild dans fylld av sorg.

Deras ögon lyser av fruktan och maktlöshet.

De kan inget göra.

Inget göra mot den hotande kraften som förgör dem.

Intet ska förfölja dem i evighetens gröna dunkel.

Rynkglättare

De dömda gråter

De dömda gråter, ur deras ögon strömmar
tårar ut i en för dem död värld.

Där alla andra lever i lycka.

Deras misär visas bara för dem själva och deras
ansikten ser glada ut medan deras själar gråter tunga tårar.

Den döda världen skrattar mot deras dömda själar.

Ett klingande skratt.

Pierca själv!

Betala dyra pengar för ett sketet hål i någon lem? Nej, nej! Gå Sjätte Moralens brevkurs: **Pierca själv** och spara stora pengar. 360:- kronor kostar det. Vänta inte, i morgon kan du vara död.

Lite sådant där...

En dag satt jag på Café Bagdad och drack multinationell läsk. När jag satt där i min ensamhet och läste kunde jag inte låta bli att lyssna på vad de andra cafébesökarna talade om. De lät ju trots allt ganska upprörda. Det visade sig efter en stund att de var skribenter på en lokaltidning, nämligen på Kuriren. Att nu Kuriren är en ganska pinsam historia behöver vi faktiskt inte gå in på. Deras bråk och skrik kom sig av att en skribent på KT (också det en pinsam historia) hade skrivit något olämpligt. Hon förtalades en lång stund. Jag satt lugnt kvar och lyssnande tills Kurirens skribenterna lämnade platsen. Efter en liten stund dök KT-skribenten med sällskap upp. Efter en liten stund började glåporden regna om hur Kurirens medarbetare uppförde sig i spalterna. Jag skrattade gott. Inget ont om de berörda personerna, de är alla väldigt trevliga. Men kan ni inte förstå hur pinsamma ni är. Det här börjar ju likna Misantropen, eller något annat av han den där fransmannen som jag inte kan stava tills, komedier. Folk skriver olika, tycker olika och är olika. Så kommer det förbli till den yttersta dagen. Försök acceptera varandra. Trots att ni jobbar på olika tidningar. Två olika men ändå lika pinsamma lokaltidningar.

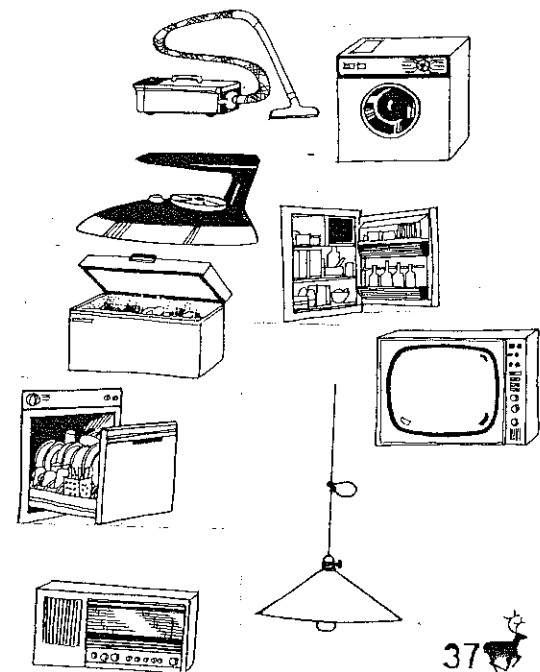

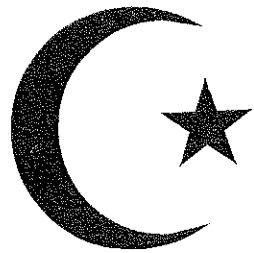
LIVE [242]

Jag har haft förmånen att få låna hem två liveskivor med front 242 (tack Håkan!), en gammal favoritgrupp. Båda skivorna, som för övrigt heter Live Target & Live Code 5413356 424225, är långa; 72 resp. 60 min, och torde ge bra valuta för pengarna. Gossarna har stått på scen många gånger förr och gör de flesta låtar bra. Liveljud i övrigt på skiva kanske man rynkar på näsan åt, men det låter helt enkelt bra. Smakprov: Headhunter/Soul Manager/No Shuffle/Tragedy >For You</Motion/Don't Crash

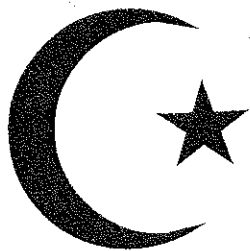

Sebastian

**Arrabech imshallah!
Sah charath immah?
Abh me Alladin?
Alladin na teha!
Arrabech imshallah!**

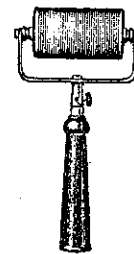
Jag älskar henne.
Älskar att se henne komma emot mig;
hennes ögon, hela hennes väsen utstrålar tillgivenhet,
en ömhet som gör mig varm.
Och jag sluter henne i min famn.
Då är hon min.
Jag är hennes.

Hon kommer till mig i mörkret.
Mitt ansikte blir vått av hennes kyssar.
Hennes kind emot min.
Hennes varma kropp mot min kalla hud.
När hon somnar med huvudet på min arm,
då har hon all min kärlek.

Ingen kan röra mitt hjärta som hon.
Hon håller mig kvar
fast jag vet att jag borde gå.
Hon är solen i mitt liv
när tårarna strömmar nedför mina kinder.

När hon kurar ihop sig i min famn,
när hennes hjärta slår intill mitt,
då älskar jag henne.
Då är hon min.
Jag är hennes.

Karolin

Massagerulle

Plötsligt kom tre galna kossor
framdansande och frågade om vägen
till Österrike.
Som tur var hade jag med mig
brandsläckaren.

FEMTE ETIKEN ÄR BLÄÄH!

VI GJORDE KULTURZINE NÄR DE LÅG I VAGGAN MED
CAROLAS KATT.

VI SÖKTE STORFORS NÄR DE REDAN VAR DÄR,
INGENSTANS.

MINNES I BRÖDER, ÄTEN I EJ SOCKERBRÖD, OFINNES
I.

OFINT OFINNES EJ SOCKERBRÖDSÄTARE. ÅJO.
SJÄTTE MORALEN BÄTTRE.

ÄTER SOCKERKAKA.

2 ÄGG

2 DL SOCKER

3 DL VETEMJÖL

2 TSK BAKPULVER

1 DL MJÖLK

100 G MARGARIN

175 GRADER, 45 MIN

FEMTE ETIK, ÄNÄ!

Hårborttagare

Det var Runar, Carola och katten som skulle
skjuta rådjur från sovrumsfönstret.

Ho, ho. Ho, ho. Vem bor i skogens träd?
Nöjd?